

Jonatan Livingston Galeb

Richard Bach

Jon je bil galeb. Ni bil tak kot ostali. Ni se mu zdelo pomenbno jesti, temveč leteti. Bolj kot vse drugo je ljubil letenje. Ob njem se je počuti svoboden. Vsak dan, zgodaj zjutraj se je odpravil daleč proč od jate. Tam je vadil letenje. Vsak dan je bil boljši in vedno je znal več! V jati ga niso marali, zato so ga velikokrat ošteli.

Ko se je vračal v jato, so ga vselej spraševali zakaj vendar to počne. Vedno se jim je izmikal. Nekega dne ga je oče ogovoril, naj se vede kot ostali. Jon se je nekaj dni trudil biti kot ostali. Pri srcu mu je bilo težko, ker je mislil o letenju. Tega ni več zdržal. Naslednji dan se je spet učil tehnik letenja. Postavljal je galebje hitrostne rekorde. Doživljal pa je tudi neuspehe. Neke noči pa je zaslišal čuden votel glas. Ta ga je prepričal, da se je Jon sprijaznil z omejenostjo galebov. Spoznal je, da le sokoli lahko hitro letajo. Ni minilo dolgo od obljube, pa jo je Jon prerezal. Spoznal je, da mora imeti kratka krila, kakor sokol, in že se je spuščal z višine stotih metrov. Skoraj brez napora je dosegal hitrost 220 kilometrov na uro. Čez nekaj dni so ga poklical v jato in ga razglasili za izobčenca. Odletel je daleč proč. Izpopopolnjeval je let. Potopil se je lahko 3 metre pod gladino morja in tako je dobil najredkejšje ribe. Naučil se je spati na nebu. Nekega dne sta prišla ponj dva galeba, predstavila sta se kot njegova brata. Popeljala sta ga v nov svet – “svet popolnosti”. Tu je letel z polovičnim naporom, kakor kdaj koli na zemlji. Spoznal je, da se bo tu naučil veliko več kot na zemlji. Tu je bilo le nekaj drugače – tu so bili galebi, ki so mislili kot on. Jon se je najraje učil. Starešina¹ ga je naučila vse o času in prostoru, tudi potovati. Zgodilo se je, da je starešina umrla. Njegove zadnje besede so bile namenjene Jonu. Povedal mu je, da naj **posveča svoje delo ljubezni**.

Jon se je odločil, da odide na zemljo pomagat, drugim izobčencom. Njegov prijatelj Silvo, pa ga je odvrčal od tega. Jon si ni pustil omejiti svobode in odšel je na zemljo. Tam se mu je pridružilo veliko “galebov izobčencov”, le eden pa je bil res pravi – Peter Lino Galeb. Učil ga je. In prav kmalu je Peter skoraj tako dober, kot Jon. Skušala sta učiti tudi navadne galebe, a ni njima uspelo. Zato sta se odločila, da odpotujeta na “svet popolnosti”. Petru je bil, kot vsakemu svet najprej čuden, a sčasoma se ga je privadil.

Nekega dne ko sta se Jon in Peter pogovarjala je Jon ugotovil, da ga Peter ne potrebuje več. Zadnje kar je Jon dejal Petru je bilo: “Nikar ne pusti, da bi širili o meni neumne govorice, ali da bi me naredili v boga. Razumel Peter? Morda rad letam...”

“JONATAN!”

“Ubogi Peter. Ne verjemi tistega kar ti govorijo oči. Kažejo ti samo omejitev. Glej s svojim srcem, razumevanjem, odkrivaj tisto, kar že veš, pa boš videl, kako je treba leteti.”

Jon je ves bleščeč izginil v prazni zrak. Kmalu po Jonatanovi smrti je Peter začel učiti mlajše ob misli “**nobenih mej**”.

¹ Starešina – tisti, ki je glavni